

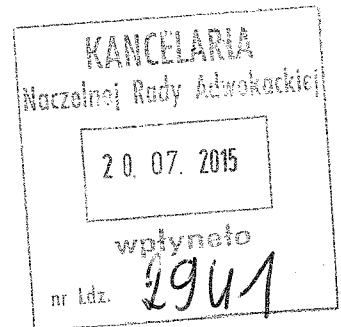

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

615-WR-173-201/15

Warszawa, dnia *17* lipca 2015 r.

Prezes

Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Andrzej Zwara

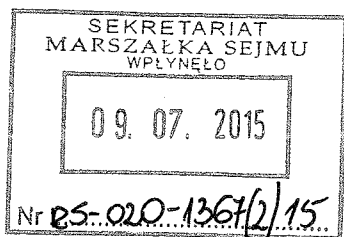
Szanowny Panie Prezesie,

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615) w ślad za projektem ustawy – autopoprawkę do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej oraz ustawy o działalności leczniczej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Joanna Mucha), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

Joanna Mucha

09.07.2015.

Szanowne Pani Marszałek,

Upniejmię informuję, iż wnoszę autopoprawkę
do przedłożenie poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej
oraz ustawy o działalności leczniczej.

Informuję, że jestem przedstawicielem wnioskodawców.

Z wyrazami szacunku

Joanna Mucha

Autopoprawka do przedłożenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej oraz ustawy o działalności leczniczej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Joanna Mucha).

W przedmiotowym projekcie ustawy wprowadza się następujące poprawki:

I.

W art. 1 pkt 6) projektu ustawy o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej wprowadza się następujące zmiany:

6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Diagnostą laboratoryjnym jest osoba, która:

1) ukończyła jednolite studia magisterskie na kierunku analityka medyczna lub medycyna laboratoryjna, obejmujące staż przeddyplomowy i uzyskała tytuł zawodowy magistra, lub

a) **posiada** dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim oraz dyplom potwierdzający tytuł specjalisty w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej lub mikrobiologii, lub

b) **posiada** dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacja Szwajcarska uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzającym tytuł zawodowy magistra na kierunku analityka medyczna, lub

c) **posiada** kwalifikacje do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym innym niż Rzeczpospolita Polska lub w Konfederacji Szwajcarskiej, uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394), **lub**

d) uzyskała tytuł zawodowy licencjata na kierunku analityka medyczna lub medycyna laboratoryjna, a następnie na studiach drugiego stopnia uzyskała tytuł zawodowy magistra na kierunku analityka medyczna,

2) złożyła Diagnostyczny Egzamin Państwowy, zwany dalej „DEP”, nie dotyczy osób wskazanych w art. 7 ust 1 pkt 1 lit a) **i c)**;

3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

4) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu diagnosty laboratoryjnego;

5) została wpisana do rejestru diagnostów laboratoryjnych.

2. Diagnostą laboratoryjnym może być również osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu lekarza i specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie analityka kliniczna, analityka lekarska, diagnostyka laboratoryjna lub mikrobiologia, mikrobiologia i serologia, mikrobiologia lekarska, jeżeli została wpisana do rejestru diagnostów laboratoryjnych.

UZASADNIENIE

Zmiana w art. 7 wynika z uwag Biura Analiz Sejmowych.

W pierwszej kolejności wskazać należy na zmiany o charakterze redakcyjnym.

W przepisie art. 7 ust 1 pkt 1) usunięto słowo „posiada” i użyto to słowo w kolejnych literach a) do c). Dotychczasowy pkt 1a) wprowadzono do ust 1 pkt 1) jako lit d). Dodatkowo w przepisie ust 1 pkt 1) lit c) użyto słowa „lub”. W ten sposób przepis art. 7 ust 1 pkt 1 określa wymagania dotyczące wykształcenia jakim powinna się legitymować osoba zamierzająca ubiegać się o przyznanie prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego. Przepis ten uwzględnia także osoby, których kwalifikacje do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym innym niż Rzeczpospolita Polska lub w Konfederacji Szwajcarskiej, uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394, z późn. zm)

Zmiana w ust 1 pkt 2) podyktowana jest koniecznością wyłączenia z obowiązku zdawania DEP, osób których kwalifikacje do wykonywania zawodu zostały uznane zgodnie z powyższą ustawą horyzontalną.

Wyłączenie z obowiązku zdawania DEP w stosunku do lekarzy podyktowane jest faktem, iż lekarze w celu możliwości wykonywania zawodu lekarza zobowiązani są do przedstawienia świadectwa złożenia w wyniku pozytywnym Lekarskiego Egzaminu Końcowego. Okoliczność ta, w powiązaniu z koniecznością uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej lub mikrobiologii w sposób dostateczny gwarantuje odpowiednie wykształcenie diagnostów laboratoryjnych.

Wymagania wskazane w art. 7 ust 1 pkt 1 lit a) – d) mają wymiar alternatywny, co oznacza, iż spełnienie któregośkolwiek z ww. wymagań, przy łącznym spełnieniu pozostałych wymagań (z zastrzeżeniem dotyczącym ust 1 pkt 2) - opisanym w akapicie powyżej) wskazanych w art. 7 ust 1 pkt 2) – 5) określają kryteria dla osób zamierzających wykonywać zawód diagnosty laboratoryjnego.

II.

W art. 1 pkt 10) projektu ustawy o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej wprowadza się następujące zmiany:

10) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Osoba ubiegająca się o przyznanie prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego jest obowiązana złożyć do Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych:

- 1) wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego;
- 2) dokument stwierdzający spełnienie wymagań, o których mowa art. 7 ust. 1 pkt 1 – 4;
- 3) oświadczenia o posiadaniu pełni praw publicznych;
- 4) potwierdzenie wniesienia opłaty za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w pkt 1, jeżeli została ustalona przez Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych.

2. Prawo wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego przyznaje Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych w formie uchwały. Wpis do rejestru, o którym mowa w art. 8 dokonuje Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych w formie uchwały.

3. Uchwała w sprawie przyznania prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego zawiera datę podjęcia oraz dane określone w art. 8 ust. 2 pkt 2, 3, 5 i 6.

4. Osoba ubiegająca się o przyznanie prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego niebędąca obywatelem polskim jest obowiązana złożyć do Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych:

1) dokumenty, o których mowa w ust. 1;

2) urzędowy dokument wydany na podstawie odrębnych przepisów potwierdzający władanie językiem polskim w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego w mowie i w piśmie.

5. W odniesieniu do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wystarczającym dokumentem, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, jest oświadczenie o znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego.”;

UZASADNIENIE

Projektowana zmiana dotyczy usunięcia z ust 1 pkt 2) słów „jednego z”. Postulowana zmiana podyktowana jest koniecznością usunięcia nieścisłości jaka wynika z zastosowania słów „jednego z”, co mogłoby prowadzić do błędnego uznania, iż osoba ubiegająca się o przyznanie prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego jest zobowiązana złożyć do Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych wpis na listę diagnostów laboratoryjnych dokument stwierdzający spełnienie wyłącznie jednego z wymagań wskazanych w art. 7 ust 1 pkt 1-4, podczas gdy warunki te winny zostać spełnione łącznie.

Nadto nadaje przepisowi ust 1 pkt 3) nadaje się nową treść w brzmieniu: „3) oświadczenia o posiadaniu pełni praw publicznych;”. Zmiana ta jest podyktowana faktem, iż dotychczasowa treść ust 1 pkt 3) uwzględniała jako jeden z dokumentów – „oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych”, o którym to oświadczeniu (dokumencie) mowa była w ust 1 pkt 2). Nastąpiło zatem powtórzenie obowiązku złożenia oświadczenia, podczas gdy obowiązek ten wynikał już z przepisu ust 1 pkt 2) omawianego artykułu.

Podobnie usunięto projektowany przepis art. 9 ust 1 pkt 4) oraz zmieniono numerację komentowanego przepisu, albowiem obowiązek przedstawiania wskazanego tam dokumentu (zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia pozwalającym na wykonywanie zawodu diagnosty laboratoryjnego) wynika z przepisu ust 1 pkt 2) omawianego artykułu.

W odniesieniu do uwagi, iż „przepis art. 9 w zakresie w jakim odnosi się do osób, których kwalifikacje do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego zostały już uznane w trybie ustawy horyzontalnej (projektowany art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. c) można uznać za niezgodny z art. 4 dyrektywy, gdyż ustanawia kolejną procedurę krajową, która pośrednio ma na celu weryfikację i uznanie kwalifikacji już raz uznanych w Rzeczypospolitej Polskiej” wskazać należy, iż zgodnie z projektowanym art. 5 ust 2. projektowanej ustawy „Osoby posiadające prawo wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego w dniu wejścia w życie ustawy zachowują to prawo”. Tym samym wykluczona jest możliwość ponownej weryfikacji i uznania kwalifikacji raz już uznanych w Rzeczypospolitej Polskiej.

III.

W art. 1 pkt 16) projektu ustawy o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej wprowadza się następujące zmiany:

16) Przepis art. 14 ust 6 otrzymuje następujące brzmienie:

6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się do osób, które nabyły prawo do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego w Rzeczypospolitej Polskiej w trybie uznania kwalifikacji nabytych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym

Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub w Konfederacji Szwajcarskiej uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394, z póź. zm), jeżeli od momentu otrzymania prawa wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wykonywały zawodu ani na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ani na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej;

UZASADNIENIE

Osoby, które uzyskały prawo wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego w trybie uznania kwalifikacji nabytych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub w Konfederacji Szwajcarskiej uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394, z póź. zm), będą podlegać obowiązkowi przeszkolenia, jeżeli po otrzymaniu prawa wykonywania zawodu na terytorium RP nie będą go wykonywać w żadnym ze wskazanym w projektowanym przepisie państwie przez okres dłuższy niż 5 lat.

Powyższa propozycja jest zgodna z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE, ponieważ ten przepis nie ma zastosowania wobec osób, które dopiero ubiegają się o uznanie kwalifikacji na podstawie ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394, z póź. zm). Bieg terminu liczony jest dopiero od momentu otrzymania prawa wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - nie wcześniej.

Ponadto przepisy tej dyrektywy nakładają na osoby ubiegające się o uznanie kwalifikacji w innych państwach obowiązek stosowania przepisów krajowych regulujących wykonywanie w tym kraju danego zawodu – art. 4 ust. 1 dyrektywy 2005/36/WE.

Wcześniejsza propozycja wyłączenia ust. 1-5 wobec tych osób wykraczała poza postanowienie art. 4 ust. 1 tej dyrektywy.

Wnioskodawca Joanna Mucha

